

Jedynka.PL

Twoja ulubiona gazetka!

GRUDZIEŃ- ŚWIĘTA TUŻ, TUŻ!

W tym numerze między innymi:

- ✓ **Obchodzone święta w naszej szkole**
- ✓ **Osiągnięcia sportowe uczniów**
- ✓ **Spotkania z ciekawymi ludźmi**
- ✓ **Jak szybko i skutecznie się uczyć!**
- ✓ **Dzień z życia wolontariusza**

Grand Prix dla Oli!

23 listopada Ola wróciła do Oleśnicy z Kluczborka z nagrodą, której nie przewidywał regulamin VIII Wojewódzkiego Konkursu Piosenki Dziecięcej i Młodzieżowej, organizowanego niezmiennie od 8 lat przez Młodzieżowy Dom Kultury w Kluczborku. Festiwal zdobył już taką rangę, że przyjeżdżają wystąpić na nim wokaliści z ościennych województw. Konkurencja była ogromna. Ola wyśpiewała główną nagrodę piosenką Ewy Demarczyk "Rebeka", grając przy tym na fortepianie. Opiekunką Oli jest nauczycielka Anna Wozińska.

Marzena Tyl

CoolClips.com

Dzień kredki w zerówce

Dziewczyny wskakują w jednokolorowe t-shirty. Grupka wygląda dość... pstro! Ktoś mógłby ją porównać do choinki albo do pudełka kredek. No tak – strój Agaty Cieszkowskiej symbolizuje kredkę zieloną, Anety Cymbalińskiej – niebieską, Aleksandry Kasperek – różową, Sonii Spodymek – żółtą, natomiast Dominiki Witkowskiej – czerwoną.

Dziewczyny witają się z maluchami i mówią, że przychodzą z okazji zbliżającego się Dnia Kredki. Zapowiadają, że najpierw przeczytają dzieciom bajeczkę, a następnie pobawią się z nimi. I wtedy właśnie wyciągają wydruk bajki Drewa Daywalta "The day of the crayons quit". Maluchy – uczniowie z klasy 0 a i 0 b – słuchają.

Przychodzi czas na zabawy. Każda z animatorek opiekuje się ok. 5-osobową grupką sześciolatków. Drużyny układają kredki zgodnie z kolorami tęczy. Czas na dywanie jest zawsze dobrym momentem na zawieranie znajomości. Już po kilku minutach dzieci znają imiona swoich starszych koleżanek i składają obietnice przyjaźni, które będą trwały wiecznie... Potem zaczyna się „wyścig kredek”. Dzieci z poszczególnych drużyn ścigają się do koszyka z kredkami, poszukując w nim koloru, który został wywołany przez gimnazjalistki! Następnie dzieci siadają na dywanie, każdy ma w ręczce kredkę, którą w poprzedniej zabawie wydobył z koszyczka. Padają komendy. Posiadacze różowych kredek gdaczą jak kurki, właściciele zielonych podnoszą prawe nogi, czerwonych – mówią swoje imiona... I tak wiele razy.

Na koniec każdy uczestnik zabawy otrzymuje prezent – ciężką w małej dłoni kredkę z masy solnej. Będzie ją można ozdobić w domu pisakami lub farbami.

Zazwyczaj zabawa kończy się wspólnym zdjęciem. Ale tym razem panie przedszkolanki – Ewelina Adamik i Ewa Grzesik – zaskoczyły nas, wręczając nam podziękowania za akcję. Są to kolorowe dyplomy podpisane przez dyrektor szkoły Marię Kaczmarek.

Akcja została zorganizowana w Szkole Podstawowej nr 1 im. Księżąt Oleśnickich w Oleśnicy w ramach programu PoczytajMY (Centrum edukacji Obywatelskiej) dnia 21 listopada 2017 r. To już trzecia impreza czytelnicza zorganizowana przez uczniów SP1 w tym semestrze. Szefem tej grupy projektowej była Dominika Witkowska, która gromadziła pomysły na zabawy i nadawała kształt scenariuszowi. Opiekunem uczniów biorących udział w PoczytajMY jest pisząca te słowa.

Dziękuję moim uczniom za bezinteresowną pracę na rzecz środowiska lokalnego.

Marzena Tyl (zdjęcia i tekst)

Maluszki u fotografa

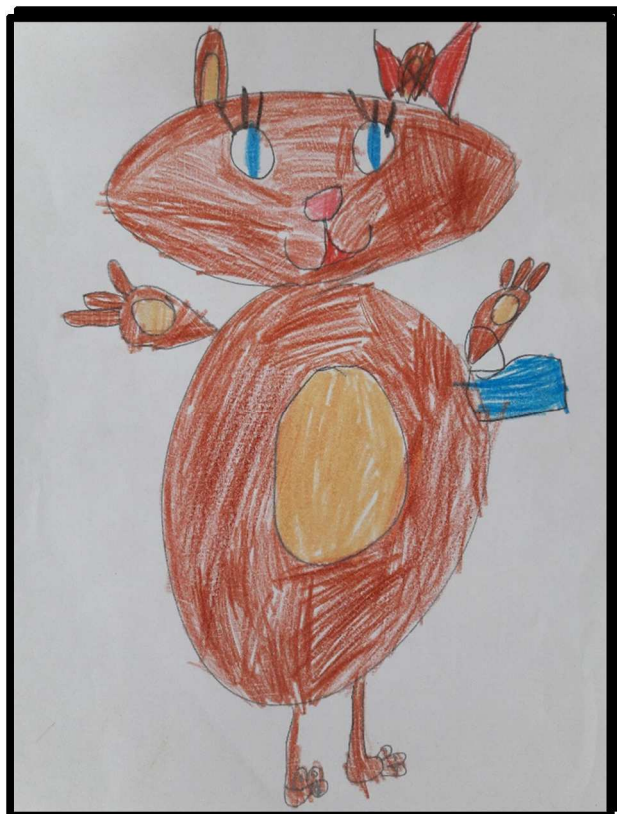
Podczas jednego z listopadowych spacerów maluszki z grupy pani Ewy Grzesik wybrały się do Studia Fotograficznego Pana Grzegorza Żyły. „Mogliśmy zobaczyć, jak wykonuje się zdjęcia. Mogliśmy również obejrzeć współczesny oraz dawniej używany sprzęt fotograficzny. Największą atrakcją była sesja zdjęciowa, jaką specjalnie dla nas zorganizował Pan Grzegorz. Jeszcze raz ogromnie dziękujemy za czas z nami spędzony” – relacjonuje wychowawczynie.

Red

Dzień Pluszowego Misia

Rysunki naszych zdolnych uczniów z klasy 1 a (wych. Katarzyna Paprocka)

Podwójni wicemistrzowie koszykówki z Jedynki

W dniach 20 i 21 listopada w hali sportowej ATOL w Oleśnicy odbyły się Mistrzostwa Powiatu w Koszykówce dziewcząt i chłopców. W pierwszym dniu zmagani pod opieką Marleny Banaszak wystartowały dziewczęta i po bardzo wyrównanych spotkaniach uplasowały się na drugim stopniu podium z tytułem „Wicemistrzyń Powiatu”. Drużyna wystąpiła w składzie: Julia Mularczyk, Agata Cieszkowska, Dominika Witkowska, Alicja Rogoż, Maria Huber, Julia Kulik, Adrianna Skadorwa, Aleksandra Mularczyk, Aneta Cymbalińska, Julia Głowacka i Paulina Wróbel. Następnego dnia pod okiem Tomasza Banaszaka do sportowej rywalizacji przystąpili chłopcy. Po wyczerpującej walce zajęli drugie miejsce, również z tytułem „Wicemistrzów Powiatu”. Naszą szkołę reprezentował zespół w składzie: Emil Wojtkowicz, Maksymilian Banaszak, Adrian Susidko, Sebastian Świątek, Adam Junik, Michał Grzybek, Maciej Jankiewicz, Wojciech Krzak, Adrian Niciejewski i Karol Kula. Gratulujemy!

Tomasz Banaszak

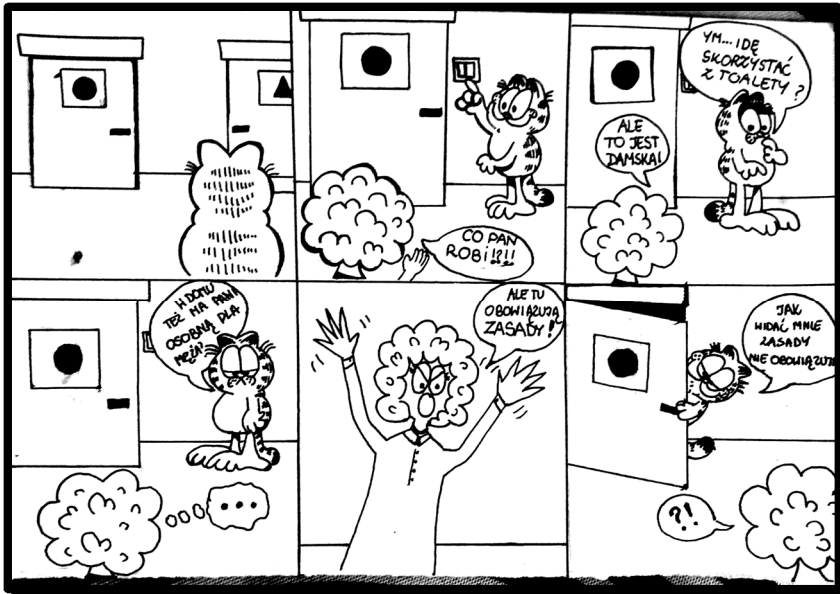
Najlepsi siatkarze w szkole

W sobotę 25 listopada odbył się finał mistrzostw szkoły w piłce siatkowej drużyn mieszanych. I miejsce wywalczyła klasa 3 c w składzie: Zuzanna Moryson, Mikołaj Wojtasik, Jakub Karnowski, Mateusz Hoffman, Kajetan Paszkowski, Wojciech Petryszak. II miejsce zajęła klasa 2 e, III miejsce - klasa 3 a, IV miejsce - klasa 3 d, V miejsce - klasa 3 b.

Hanna Musiał-Krzywiecka

Komiksy-kot Garfield

Autor: Natalia Hasiak i Natalia Adamaszek.

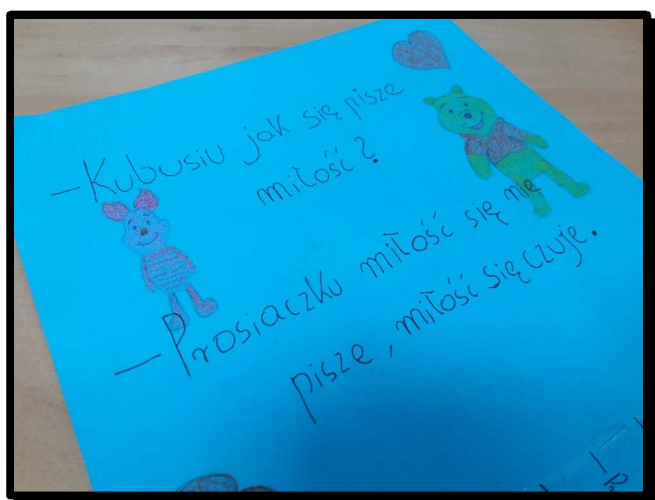
Autor: Julia Andrzejczuk

Życzliwie na korytarzach

21 listopada na korytarzach pojawiły się kolorowe plakaty z

kartkami do odrywania. Zamiast jednak numerów telefonów do fachowców można było sobie oderwać cytaty, sentencję czy przysłowie – a to wszystko o miłości, radości, szacunku, sympatii! Pomysłodawczynią akcji jest Lena Kumor z klasy 7 b, a wykonawcami prac – uczniowie klasy 7 b, 3b i 7 a.

Marzena Tyl

Było pysznie i zdrowo!!

Klasa 1 a miała zaszczyt gościć u siebie panią Annę Obruśnik - dietetyczkę, która ma ogromną wiedzę na temat tego, jak zdrowo, a zarazem ciekawie, się odżywiać.

Pani Ania przybyła do nas z bardzo ciekawą prezentacją, przekazała nam wiele bardzo przydatnych informacji na temat tego, co powinniśmy, a czego nie powinniśmy jeść. Przedstawiła nam, jak powinno wyglądać nasze śniadanko i dlaczego jest ono takie ważne. Zgadaliśmy rebusy, zagadki, a nawet udało nam się stworzyć własną piramidę żywienia.

Wykazaliśmy się wiedzą w tym zakresie, ponieważ wcześniej wraz z naszymi paniami w ramach projektu „Śniadanie daje moc” już trochę rozmawialiśmy o tym, co to znaczy zdrowo się odżywiać, a nawet jednego dnia przygotowaliśmy przepyszne zdrowe soki z jabłek, marchewek i pomarańczy.

Katarzyna Paprocka

Katarzynki w pigułce

Katarzynki to męski odpowiednik andrzejek obchodzony w Polsce. W nocy z 24 na 25 (według chrześcijan 29) listopada – w wigilię św. Katarzyny Aleksandryjskiej – młodzi mężczyźni robią sobie wróżby dotyczące ożenku i poszukiwań partnerki. Mało osób wie o istnieniu tego święta, gdyż zostało ono wyparte przez popularne na zachodzie andrzejki. Nazwa wzięła się stąd, że św. Katarzyna to patronka cnotliwych kawalerów, którzy pragną poznać pannę i w przyszłości wejść w szczęśliwy związek małżeński. Przed wykonywaniem wróżb zgodnie z obrzędem mężczyźni odmawiali wiersz, dla pomyślności wróżb, a brzmiał on tak:

Hej! Kasiu, Katarzynko

Gdzie szukać cię dziewczynko

Wróżby o ciebie zapytam

Czekaj – wkrótce zawitam

Bawmy się więc w Katarzyny

Szukajcie chłopaki dziewczyny

Zapytać więc trzeba wróżby

A nuż potrzebne już drużby.

Bibliografia:

Biernacki M., Dzisiaj w świetle Biblii:

<http://dzisiajwswietlebiblii.blogspot.com/2010/11/katarzynki.html>

Wales J., Katarzynki: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Katarzynki>

Oprac. Lena Kumor

W rocznicę odzyskania niepodległości...

10 listopada w auli Szkoły Podstawowej nr 1 im. Księżąt Oleśnickich w Oleśnicy odbył się uroczysty apel z okazji Narodowego Święta Niepodległości (11 XI). Zaproszeni na niego zostali uczniowie klas 4, 7 oraz 2 i 3 gimnazjum, a także nauczyciele i dyrekcja.

Organizatorzy przypomnieli uczniom „zdarzenia, które odmieniły losy naszej ojczyzny” – od czasu zaborów aż po odrodzenie Polski. Ten dzień był także okazją do wzruszeń wywołanych pięknymi patriotycznymi utworami muzycznymi – mieliśmy okazję usłyszeć takie utwory, jak „Warszawo ma”, „Rozkwiwały pąki białych róż”, „Dziś idę walczyć, mamó” czy „Był kiedyś inny świat”. Na scenie rozbrzmiewały różne instrumenty – skrzypce, pianino i gitara.

Apel wraz z klasą III c przygotowała wychowawczyni Teresa Biegała przy wsparciu nauczycielki muzyki Anny Woźnińskiej, a także uczennic: Niny Graby i Anny Gorzelak z klasy 2 a, Małgosi Torz z klasy 2 d, Natalii Krawiec z 2 e oraz

Marzena Tyl

Jedynka nagrodzona za promowanie Praw Dziecka

Zostaliśmy nagrodzeni przez Marka Michalaka za udział w akcji #wyzwanierzecznikaprawdziecka. "Miło mi Was poinformować, że zostaliście wybrani do grona trzech najlepszych szkół" – czytamy w liście gratulacyjnym. Rzecznik Praw Dziecka wyróżnił "jedynekę" za wiele cennych inicjatyw podejmowanych w związku z tematem, o którym mowa. Przypominamy, że w minionym roku szkolnym zorganizowaliśmy m.in. debatę na temat praw dziecka literackiego czy konkurs na logo rzecznika praw ucznia SP1. Pierwsze miejsce w tymże konkursie zajął Patryk Pietrus, któremu Michalak też poświęcił uwagę w liście. Przynajmniej przede wszystkim jednak wydaliśmy obszerny monograficzny numer gazetki szkolnej jedynka.pl. Zamieściliśmy w nim nie tylko sprawozdania z podejmowanych inicjatyw. Wszelkie opowiadania, reportaże, prace plastyczne nawiązywały do Praw Dziecka. Uczniowie – prócz ciepłych słów – dostali też piękne prezenty: filiżanki, latarki, notesy, ołówki, długopisy, koszulki, czapki, maskotki, etui na telefony i wiele innych gadżetów. Prezenty wręczyła uczniom 27 listopada dyrektor Maria Kaczmarek. Wyróżnieni uczniowie to autorzy numeru monograficznego jedynki.pl – Laura Kwoczała, Maciej Łacny, Julia Wawrzyniak, Sebastian Zasada, Wiktoria Zawiślak – oraz laureat konkursu na logo Patryk Pietrus. Poza tym Laura, Maciek i Sebastian otrzymali książki młodzieżowe w języku angielskim za trzeci rok pracy w redakcji.

Opiekunkami gazetki w roku szkolnym 2016/17 były Marzena Tyl oraz Joanna Stefańczyk.

Marzena Tyl

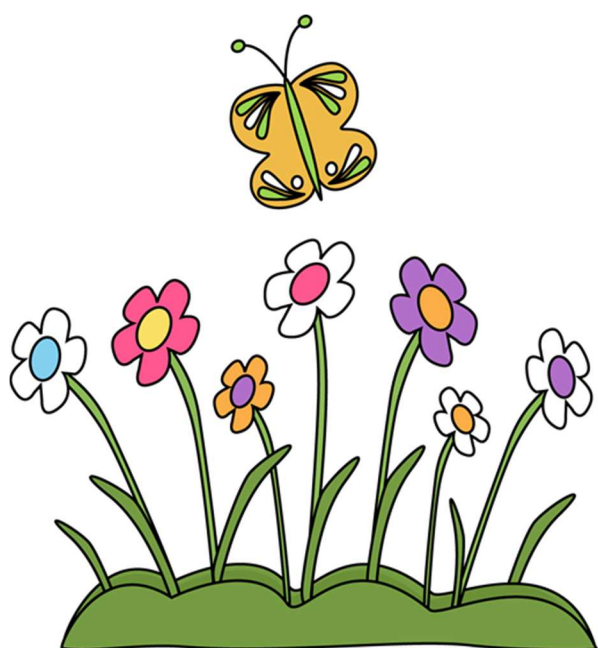

Mówiąc "Wiersz staroświecki"

Laura Stępień 23 listopada zdobyła wyróżnienie w Miejskim Konkursie Recytatorskim Poezji Chrześcijańskiej, zorganizowanym w ramach Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej przez Bibliotekę i Forum Kultury w Oleśnicy oraz Szkołę Podstawową z Oddziałami Integracyjnymi nr 6 im. J. Korczaka w Oleśnicy. Laura z klasy 7 b recytowała "Wiersz staroświecki" Jana Twardowskiego. Nasza uczennica odebrała nagrodę w sobotę 25 listopada w sali widowiskowej BiFK w Oleśnicy. Gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów!

Marzena Tyl

KONKURS RECYTATORSKI

Hasło: MIŚ

Dnia 27 listopada my – gimnazjalistki ze Szkoły Podstawowej nr 1 im Księżąt Oleśnickich w Oleśnicy w składzie: Anna Gorzelak, Ewa Wawrzycka z klasy 2 a oraz Natalia Adamaszek, Izabela Lewicka, Małgorzata Torz, Paulina Wróbel i Agata Sławna z klasy 2 d – wyruszyłyśmy do Integracyjnego Przedszkola i Żłobka Klub Malucha "Chatka Puchatka", gdzie zostałyśmy ciepło przyjęte przez panie wychowawczynie Patrycję Łaskawską, Martę Kielesińską oraz dyrektor Alicję Najmrodzką. Celem akcji było wspólne świętowanie Dnia Pluszowego Misia.

Każda z nas przygotowywała się najlepiej jak tylko mogła! Dodatkowo wzięłyśmy ze sobą na akcję nasze pluszaki. Nasze stare ukochane misiaczki miały okazję zintegrować się z równie wyściskanymi niedźwiadkami przedszkolaków, które też przygotowały się odpowiednio do świętowania.

Na wstępie jedna z nas – Paulina – przywitała urocze przedszkolaki z grup „Krasnale i Słoneczka” oraz „Biedronki” i przedstawiła resztę z nas; następnie przeczytałyśmy trzy krótkie bajki Robyna Bryanta, oczywiście o misiach – „Kubuś i Tosia idą na jagody”, „Kubuś i Tosia pieką ciasteczka” oraz „Kubuś i Tosia budują żaglówkę”.

Pierwszą zabawą – znaną i lubianą przez wszystkich – był „Stary niedźwiedź”; po dzieciakach było naprawdę widać, że są aktywne. Następną ruchową zabawę poprowadziła Ewa Wawrzycka; razem z nią nauczyłyśmy dzieci krótkiego „układu tanecznego” do piosenki „Misie szare”. W kolejnej części programu maluchy musiały użyć swojej wiedzy... przyrodniczej. Mały quiz poprowadziła Izabela Lewicka. Co misie robią zimą? Jaki kolor futra mają niedźwiedzie? Komu wykradają miód? Nawet najtrudniejsze pytania nie sprawiały problemów ciekawym świata przedszkolakom! Po sprawdzeniu wiedzy była część poświęcona kreatywności – smutne czarno-białe kserówki-kolorowanki po oddaniu ich maluchom zamieniły się w piękne, tęcze misie. Warto również wspomnieć o rzucaniu do „baryłki miodu” małymi plastikowymi pszczołkami, które wykonałyśmy z jajek-niespodzianek. I tu kolejne zdziwienie. Zdecydowana większość przedszkolaków wykazała się w tej zabawie sprytem. Ostatnią „atrakcją” było rozdanie własnoręcznie pieczonych kruchych ciasteczek przygotowanych przez jedną z nas – były to misie, o których czytaliśmy książeczkę. Na koniec spotkania zrobiliśmy sobie tradycyjnie wspólne zdjęcie wraz z dziećmi.

Akcja z 27 listopada każdej z nas naprawdę się spodobała i mamy nadzieję, że to nie nasza ostatnia wizyta w tym przedszkolu i jeszcze tam wrócimy. Może za rok? Może wcześniej? Oby wcześniej...

To było już czwarte spotkanie czytelnicze przygotowane w tym semestrze przez wolontariuszy z naszej szkoły w ramach programu PoczytajMY (Centrum Edukacji Obywatelskiej). W naszych głowach już rodzą się pomysły na kolejne działania. Ale na razie... ani mru-mru.

Agata Sławna

Natalia Adamaszek

Izabela Lewicka

Zastuchani...

W ramach projektu realizowanego w klasie 0 b pt. "Bajki – czytajki" odwiedziła nas mama Karola - pani Kasia Borowska, która przeczytała nam bajkę pt. "Co wolno, a czego nie. Czyli bycie grzecznym nie jest łatwe" autorstwa Moost Nele. Dzieci z zaciekawieniem słuchały lektury.

Ewelina Adamik

DZIEŃ PLUSZOWEGO MISIA W ODDZIAŁACH PRZEDSZKOLNYCH

Któż z nas nie kocha misia? Któż nie przytula się do niego i szepcze do ucha o swoich radościach i smutkach?

W poniedziałek najmłodszy uczniowie naszej szkoły świętowali Światowy Dzień Pluszowego Misia, który ustanowiony został w 2002 roku.

Dzieci poznały historię Teddy Bear. Podczas różnorodnych gier i zabaw dydaktycznych dzieci układały misiowe puzzle, przeliczały misie oraz je kolorowały.

Dzień Misia był również okazją do wprowadzenia uczniów w świat kodowania. Wykorzystując zestaw Bee Bot, dzieci odwiedzały misie zamieszkujące bajkowy las. Samodzielnie eksperymentowały, wyznaczając trasę do Kubusia Puchatka, Misia Yogi, Misia Coralgola oraz Troskliwych Misiów czy Gumisiów. Zabawa ta przysporzyła dzieciom mnóstwo radości.

W tym dniu odwiedził nas również gość niezwykły – był to miś Teddy Eddie, który przybył do nas w towarzystwie Pani Magdaleny Wolak. Pani nauczyła dzieci piosenki z pokazywaniem czynności, jakie w ciągu dnia wykonuje miś.

Na koniec spotkania uczniowie zaprezentowali piosenkę przed misiem oraz przybili z nim „piąteczkę”.

Myślmy, że ten dzień na długo pozostanie w pamięci wszystkich uczniów.

Ewelina Adamik

Ewa Grzesik

OZDOBY ŚWIĄTECZNE

ŚWIĘTY MIKOŁAJ

POTRZEBNE BĘDĄ:

- ✓ ROLKA PO PAPIERZE TOALETOWYM
- ✓ BIAŁA I CZERWONA BIBUŁA
- ✓ KARTKA CZARNEGO I BRĄZOWEGO PAPIERU
- ✓ PLASTIKOWE OCZY
- ✓ BIAŁY POMPON
- ✓ CZERWONY KORALIK
- ✓ KLEJ ORAZ NOŻYCZKI

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA:

- 1 OKLEJ BIAŁĄ BIBUŁĄ CAŁĄ ROLKĘ PO PAPIERZE TOALETOWYM.
- 2 WYTNIJ Z CZERWONEJ BIBUŁY PASEK O SZEROKOŚCI 4 CM I PRZYKLEJ DO DOLNEJ CZĘŚCI ROLKI.
- 3 Z CZARNEJ KARTKI PAPIERU WYTNIJ PASEK, RĘKAWICZKI ORAZ UŚMIECH, A Z BRĄZOWEJ WOREK NA ZABAWKI.
- 4 POWYCINANE ELEMENTY PRZYKLEJ W ODPOWIEDNICH MIEJSCACH WRAZ Z OCZYMA I KORALIKIEM.
- 5 Z CZERWONEJ BIBUŁY WYTNIJ PASEK I PRZYKLEJ JEGO NIEWIELKĄ CZĘŚĆ DO GÓRNEJ KRAWĘDZI ROLKI, ZBIERZ U GÓRY BIBUŁĘ I SKLEJ JEJ KOŃCE ZE SOBĄ.
- 6 DO CZAPECZKI PRZYKLEJ POMPON.

GOTOWE!

RENIFER

POTRZEBNE BĘDĄ:

- ✓ **ROLKA PO PAPIERZE TOALETOWYM**
- ✓ **BRĄZOWA BIBUŁA**
- ✓ **CZARNA ORAZ CZERWONA KARTKA PAPIERU**
- ✓ **PLASTIKOWE OCZY**
- ✓ **CZTERY KORALIKI ŻŁOTE I JEDEN CZERWONY**
- ✓ **KLEJ ORAZ NOŻYCZKI**

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA:

1 OKLEJ ROLKĘ PO PAPIERZE TOALETOWYM BIBUŁĄ.

2 WYTNIJ GRUBY PASEK Z CZERWONEJ KARTKI I CIEŃKI Z CZARNEJ.

3 PRZYKLEJ CZERWONY PASEK NA DOLE ROLKI A NA NIEGO PRZYKLEJ CZARNY.

4 DO CZARNEGO PASKA PRZYKLEJ ŻŁOTE KORALIKI, A NASTĘPNIE PRZYKLEJ PLASTIKOWE OCZKA I CZERWONY KORALIK.

5 Z CZARNEJ KARTKI WYTNIJ ROGI I PRZYKLEJ JE OD WEWNĘTRZNEJ STRONY ROLKI U GÓRY.

Gotowe!

Tekst, wykonanie ozdób i fotografii Aleksandra Malik.

Andrzejki w szkole

Pod koniec listopada andrzejkowe klimaty opanowały całą szkołę. Na korytarzach – dzięki Samorządowi Uczniowskiemu oraz opiekunowi Tomaszowi Stępniewi – można było dowiedzieć się, co nas czeka w najbliższej (i nie tylko) przyszłości.

Również w klasach świętowano, zwłaszcza w najmłodszych.

Pytamy wychowawczynię Ewelinę Adamik, jak maluszki obchodzą andrzejki...

"Andrzejki to czas wróżb nie tylko dla dorosłych, ale również i dla dzieci. W klasie 0 b zadaliśmy o atrakcje dla najmłodszych. Przygotowane serca miały nam określić, jakie imiona nosić będą nasi przyszli małżonkowie. Kręcenie butelką wskazało zawód wykonywany w przyszłości. Rzucanie monetą do miseczki miało nam pomóc w spełnieniu marzeń, pod kubeczkami ukryły się tajemnicze przedmioty, a buty wyznaczały osobę, która pierwsza weźmie ślub. Na zakończenie dnia otrzymaliśmy babeczki z wróżką. Zabawa była wspaniała, dlatego też nie obyło się bez śmiechu, ale też i momentów zaskoczenia" – opowiada nauczycielka.

O odczuciach uczniów klasy 1 opowiada Katarzyna Paprocka: "Przychodzimy do szkoły jak co dnia, a tu.... Coś dziwnego przydarzyło się naszej pani, cała jakaś odmieniona: rude włosy, długi nos i do tego dziwnie brzmiący głos. Kiedy pani nam opowiedziała, co się stało, musieliśmy wkroczyć do akcji.

Panią w wigilie Św. Andrzeja dopadły chochliki, które zamieniły ją w czarownicę, gdy spała, bo o andrzejkowych wróżbach zapomniała. I kiedy my wypełnimy wróżbowe zadanie, pani znów sobą się stanie.

Zaczęliśmy od poznania tradycji andrzejkowych. Skąd w ogóle się wzięły i o co w nich chodzi? Kiedy już wszystko było jasne, przystąpiliśmy do zabawy we wróżby. Losowaliśmy imiona przyjaciół, których na swej drodze spotkamy, zawodów, jakie wykonamy, losowaliśmy liczby, które mówiły nam, co nas czeka, układaliśmy buty, żeby zobaczyć, który z sali najszybciej ucieka, z kubeczków sobie wróżyliśmy, przy tym wszystkim zaczarowani w postaci trochę tańczyliśmy. Na koniec studnia życzeń na groszówki czekała; wszystkie te wróżby, po wrzuceniu do niej grosika, spełniała.

Po tych wszystkich wesołych zabawach i wypowiedzianych zaklęciach udało się – cel został osiągnięty. Nasza pani była znów sobą, a my świetnie się bawiliśmy".

Ewa Grzesik, wychowawczyni klasy 0 a, dodaje: "Również my podtrzymaliśmy tradycję. Po przybliżeniu historii andrzejek przystąpiliśmy do wspólnej zabawy, której nieodłącznym elementem była chusta animacyjna. Na niej uczniowie oddziału przedszkolnego z klasy 0a dowiedzieli się, jak świetlana i pełna przygód przyszłość ich czeka. Dowiedzieliśmy się dzisiaj (30 listopada), kto pierwszy zmieni stan cywilny, kto zostanie najbogatszym Polakiem, a kto najciekliwszym naukowcem wszech czasów. Całość dopełniły ciasteczka ze słodką wróżbą na przyszłość".

Sposoby na szybką naukę!

Przydają się w życiu ucznia, prawda? Pewnie wiecie, o czym mówię. „Budzicie” się wieczorem i nagle zdajecie sobie sprawę, że to już jutro! Sprawdzian... i co ja mam teraz zrobić?!

Więc przejdźmy do meritum. Dzisiaj przytoczę wam kilka pomysłów na to, co macie wtedy robić.

Po pierwsze: otwórzcie okno. Pewnie nieraz macie wrażenie, że w waszym domu jest duszno i nie możecie się skupić, jesteście senni i najgorsze – nic wam się nie chce. Świeże powietrze dotlenia wasz mózg i motywuje do działania. Ale zimą nie zawsze chce się otwierać okno, niektórzy z was tak pewnie teraz mówią i niestety, ale nie mogę przyznać wam racji. Niezależnie od pogody, każdy człowiek potrzebuje świeżego, niewydychanego przez nikogo, tlenu, by rozsądnie myśleć oraz by szybciej się uczyć.

Druga myśl. Wszyscy lubią przekąski, no i stanowczo np. przy czytaniu, nauce lub oglądaniu filmów. Nie kłóćcie się ze mną, bo każdy wie, że chociaż raz jedliście przy nauce, jak każdy normalny człowiek lubicie podjeść. Zmieńcie słone i słodkie przekąski na czekoladę, najlepiej gorzką, jak najbardziej gorzką. Czekolada zawiera dużo magnezu i żelaza, a poza tym naprawdę wiele minerałów potrzebnych do przyswajania wiedzy i pobudzania naszych szarych komórek do dokładniejszego działania.

Kolejny pomysł to muzyka. Wiele osób w wieku nastoletnim słucha rocka, rapu, hip-hopu i co niektórzy metalu. Ta muzyka, niestety, ale odpada. Najlepiej słuchać czegoś spokojnego i kojącego, bez przekleństw i dźwięków elektrycznych, np. gitar elektrycznych, basowych. Najlepszym wyborem będzie muzyka klasyczna, choć ujdzie też jazz. Taka muzyka pozwala się skupić na tym jednym zadaniu, też nauce.

Są też osoby, którym muzyka w ogóle nie pomaga, tylko pogarsza sprawę. Niestety, ale takim przypadku pomoże tylko wyciszenie swego otoczenia oraz siebie. Oba sposoby są bardzo dobre, ponieważ w tym pierwszym muzyka pobudza do działania, a w drugim pozwala wyciszyć umysł i po prostu szybko przez to przebrnąć z jak największą zapamiętaną wiedzą z danego przedmiotu.

Kolejna droga nauki to przerwy i nie mam na myśli wiecznej przerwy od wszystkiego.

Co godzinę zróbcie sobie 15–20 minut odpoczynku. To pozwala na zachowanie spokoju mimo często irytującego tematu.

Kolejny dobry pomysł, jeżeli jesteście na diecie, to metoda kar i nagród. Zróbcie sobie tabelę i za każdym razem, gdy się czegoś porządnie nauczycie, wymyślcie sobie jakąś nagrodę, np. baton czy też inne wysoko kaloryczne słodkie. Jeżeli się poddacie, to po prostu zaznaczcie to w tabeli i nagroda was omija. Ta metoda wymaga silnej woli osoby jej używającej. Oczywiście jestem przeciw dietom, ale każdy ma prawo do zarządzania własnym życiem, ale błagam – nie przesadzajcie z nią.

Na zakończenie dodam, że sposoby można mieszać i łączyć dowolnie, ponieważ są wtedy bardziej skuteczne. Więc podałem wam kilka dobrych sposobów na szybką naukę, a wy możecie z nich korzystać.

Ups, czyżbyś nie miał jutro sprawdzianu?

Sebastian Zasada

HALLOWEN Z CYZIKIEM

Od czasu mrocznej nocy Halloweenowej minęło już trochę czasu, lecz cukierkowe szaleństwo z Abi (Cyzikiem) jeszcze się nie skończyło, a wspomnienia cisną się na papier. Spacerując uliczkami mojej wsi z Andżeliką, czułyśmy się bezpieczniej z psem u boku. Choć pewnie gdyby ktoś nas zaatakował, ona • to znaczy Abi zalizalaby tę osobę na śmierć i ukradłaby jej wszystkie cukierki ;)

Dorośli, którzy częstowali nas słodyczami, byli raczej pozytywnie nastawieni do psów i uśmiechali się na widok Abiśki, która wystawiała głowę zza furtki i opierała się o nią łapkami, licząc na "psie" cukierki. Oprócz jednego pieska-maltańczyka, którego moja sunia z całego serca (lub żołądka) nie trawi i na którego zaczęła powarkiwać, nic nie rozdrażniło mojej Abi – była spokojna jak owieczka zarówno względem właścicieli, jak i ich pupili.

Wyszliśmy o zmroku, co nie leży w naszej naturze. Cyzik (Abi) skakała z podekscytowania, co chwilę sprawdzając, czy aby na pewno mamy swoje torby na cukierki. Zauważyłam, że z roku na rok coraz więcej ludzi wpuszcza do swoich domów tę zabawę. Co do kostiumów, to Abi miała lampkę w kształcie psa przy obroży, żebym ją miała na oku, a ja byłam pomalowana za hmm... sama nie wiem, co to było – prawdopodobnie potwór w moim własnym make-upowym wydaniu. Planowałam wziąć jeszcze moją kotkę Sindi, lecz po dłuższym przemyśleniu stwierdziłam, że jedna z nas (Abi, ja, Andżelika lub ewentualnie Sindi) potrzebowałyby pomocy lekarza lub weterynarza.

Co do "zbiorów", nie były one ogromne (choć do tej pory pozostało mi kilka landrynek), ale liczy się dobra zabawa i pod tym względem na pewno powtórzę wszystko za rok.

Laura Stępień

TVN u Huberta w SP1

W piątek 24 listopada nasz uczeń Hubert Kowalczyk - kierowca kartingowy, mający na swoim koncie wiele sukcesów o zasięgu międzynarodowym - udzielał wywiadu dla telewizji TVN.

Więcej o Hubercie: <http://prokarting.pl/hubert-kowalczyk/>

Zobacz też: <https://www.youtube.com/watch?v=g-ZFkqaBack&feature=youtu.be>

Marzena Tyl

fot. archiwum Huberta

Pierwszaki jeszcze życzliwsze...

Krajowy Dzień Ochrony Praw Dziecka przypadł na 20.11.2017 roku; tego dnia przypomnieliśmy sobie o tym, jakie mamy prawa jako mali ludzie. Na zajęciach obejrzelśmy prezentację dotyczącą Praw Dziecka, stworzyliśmy plakat, który zilustrował nasze prawa. Przypomnieliśmy sobie również, że oprócz praw mamy swoje obowiązki - jednym z nich jest szanowanie siebie nawzajem, pomaganie i wspieranie innych i kiedy tak o tym myśleliśmy, wpadliśmy na super pomysł. Ponieważ dnia 21. listopada obchodzimy Światowy Dzień Życzliwości, postanowiliśmy przypomnieć innym uczniom naszej szkoły, jak ważne jest to, abyśmy byli dla siebie życzliwi. Wyruszyliśmy w wędrowkę po klasach, przekazując takie słowa:

Z okazji Święta Życzliwości ślemy wam to przesłanie.

Chcemy, byście pamiętali, że co dnia można wypełniać bardzo proste zadanie.

Wystarczy uśmiechać się do innych, pomocną dłoń podawać,

by każdego dnia coraz bardziej życzliwym się stawać.

Miej życzliwość w swej naturze!

Bo życzliwi żyją dłużej!

A ponieważ kolorem święta Życzliwości jest kolor żółty, dołączyliśmy do tych słów piosenkę "Uśmiechnięty promyk słońca". W każdej klasie pozostawiliśmy też po sobie mały życzliwy upominek.

Dotarliśmy również do Pani Dyrektor; w jej gabinecie na nas czekała niespodzianka i to bardzo słodka, za którą jeszcze raz serdecznie dziękujemy.

K. Paprocka

Kolędowanie w przedszkolu

Dnia 5 grudnia 2017 roku część naszej klasy 2 D (Natalia Adamaszek, Maksymilian Banaszak, Zuzanna Gajda, Natalia Hasiak, Maciej Jankiewicz, Zuzanna Mróz, Małgorzata Torz, Paulina Wróbel, Julia Andrzejczuk) – wraz z Dominikiem Lisowskim z klasy 2 C odwiedziła dzieci z Niepublicznego Przedszkola „Zielona Żabka” w Oleśnicy. Przedszkolaki usłyszały świąteczne piosenki, jak i kolędy zaśpiewane i zagrane przez starszych kolegów i koleżanki. Piosenki wykonane były w języku polskim, angielskim oraz niemieckim. Dominik oraz Gosia zagraли kolędy na akordeonie i skrzypcach. Nasze małe koncertowanie uzupełnił wierszyk pt. „W noc grudniową” autorstwa Jerzego Ficowskiego. W czasie przedstawienia dzieci miały możliwość spotkania reniferów, elfa, śnieżynki, dwóch aniołków oraz najbardziej wyczekiwanego Świętego Mikołaja. Naszą wizytę zakończyliśmy złożeniem świątecznych życzeń oraz wspólnym obdarowaniem się słodkościami od Mikołaja. Dziękujemy bardzo za miłą atmosferę i życzliwe przyjęcie, a Pani Teresie Biegale dziękujemy za przygotowanie nas do występu!

Pozdrawiam

Julia Andrzejczuk

Dzień z życia wolontariusza.

Z Maciejem Łacnym rozmawia Laura Kwoczała

Na co dzień zwykły uczeń, po lekcjach niezwykle wolontariusz...

Poznajcie Macieja Łacnego, ucznia naszej szkoły, a także chłopaka ze szlachetnym sercem. Jego wysiłek doceniła liczna grupa oleśniczan, która poprzez oddanie na niego głosu jako kandydata na Młodego Wolontariusza Roku pozwoliła zdobyć mu ten tytuł.

Laura: *Cześć, cieszę się, że znalazłeś czas, aby udzielić mi odpowiedzi na kilka pytań. Domyślam się, że radość z wczorajszej gali, spowodowana zdobyciem tytułu, cały czas jest dla Ciebie powodem do satysfakcji i uśmiechu?*

Maciej: *Cześć, to ja bardzo cieszę się z udziału w wywiadzie przeprowadzonym przez Ciebie. Oczywiście, muszę przyznać, że nadal żyję dniem wczorajszym. Nadal nie mogę uwierzyć w to, co się wydarzyło w dniu wczorajszym. Bez wątpienia był to wielki dzień, który przez długi czas będzie utrzymywał się w moich myślach. Przy okazji chciałbym jeszcze raz podziękować za zaufanie, którym obdarzyli mnie przede wszystkim uczniowie naszej szkoły.*

Laura: *Wracając do samych początków... Jak zaczęła się Twoja przygoda z fundacją Oleśnickie Bidy?*

Maciej: *Moja przygoda z fundacją Oleśnickie Bidy rozpoczęła się już prawie 2 lata temu. Zapisalem się do fundacji dzięki mojej mamie, która sama chciała zostać wolontariuszką, ale wołała, żeby ktoś jeździł razem z nią. Gdy pierwszy raz pojechałem wraz z moją mamą na azyl, który znajdował się jeszcze wtedy przy ulicy Warszawskiej (obok nieczynnego już lotniska), byłem bardzo zestresowany, nie wiedziałem, czy dam radę. Jednakże bardzo się nam spodobała praca z bezdomnymi psami i kotami, które czekają na swój pierwszy prawdziwy dom. Pierwszy, ponieważ nasze zwierzęta najczęściej były wcześniej bezdomne lub odebrane ludziom, którzy robili im krzywdę lub po prostu nie potrafili się nimi zajmować.*

Od dwóch lat jeżdżę z moją mamą co tydzień w piątek oraz bardzo często w święta – Sylwester lub I Dzień Świąt Bożego Narodzenia, ponieważ po tylu latach nawiązaliśmy z naszymi podopiecznymi wyjątkową więź.

Laura: *A jak wygląda Twój typowy dzień, włączając to w wolontariat?*

Maciej: *Najczęściej jeżdżę wraz z mamą na azyl w piątkowe wieczory na tzw. drugie zmiany (w zasadzie zmiana poranna i wieczorna różnią się jedynie porą dnia). Każdy wolontariusz ma na azylu do wykonania pewnie obowiązki, dlatego najczęściej jeździ się w 2, 3 lub nawet więcej osób. Wraz z moją mamą najczęściej zajmujemy się psią częścią azylu, ale czasem zdarza się, że robimy to samo, tylko z*

naszymi kochanymi myszolapami. Moja pomoc dla Oleśnickich Bid nie kończy się jedynie na pracy na azylu, lecz często wykonuję dla „Bid” projekty, np. ulotek.

Laura: *Masz może jakieś wspomnienia związane z najbardziej wesołymi lub stresującymi sytuacjami, które spotkały Cię podczas wolontariatu?*

Maciej: *Oczywiście, że tak... każdemu wolontariuszowi podczas każdej wizyty na azylu przytrafia się bardzo dużo sytuacji mniej lub bardziej stresujących. Ja może opowiem jedną, którą przeżyliśmy jeszcze na ulicy Warszawskiej.*

Mieliśmy w fundacji nowego pieska, który był bardzo bystry. Każdy pies w fundacji chodzi na spacer (w zależności od wskazań), może biegać sam lub musi chodzić na smyczy. Ten pies mógł biegać sam. Miał opinię bardzo grzecznego pieska, więc nie stresowaliśmy się, że coś spsoci.

Po kilku/kilkunastu minutach, gdy jego kojec był gotowy na ponowne przyjęcie bywalca, zorientowaliśmy się, że nigdzie go nie ma. Wystraszeni rozpoczęliśmy poszukiwania po terenie azylu, bo przecież nie mógł nigdzie dalej uciec. Zaufajcie mi, że gdy wolontariuszowi ucieka podopieczny, to jest to najstraszniejsze uczucie, jakie może kiedykolwiek przeżyć. Po chwili zobaczyliśmy, że pojawiła się dziura prowadząca poza ogrodzenie. Nasz mniejszy przyjaciel postanowił przedłużyć sobie wędrówkę. Postanowiliśmy więc, że wyruszymy za nim w pościg. Była to najbardziej męcząca gonitwa, jaką kiedykolwiek przeżyłem. Biegliśmy przez lasy, przewrócone drzewa, bagna, stare płoty i wszystkie możliwe przeszkody. Gdy nadszedł czas na pogodzenia się faktem, że pies uciekł, postanowiliśmy powrócić do innych psów, które nadal czekały, aby się nimi zająć. Wracaliśmy cali przemoczeni, zmęczeni i przede wszystkim załamani – w końcu na naszej zmianie uciekł nam podopieczny. Gdy dochodziliśmy już do celu, zobaczyliśmy kremowy punkt na horyzoncie. Jak się później okazało, był to nasz bystrzak, który zmęczony zabawą w berka (w którym to on przed nami uciekał) postanowił wrócić i odpocząć... przynajmniej na pewien czas.

Laura: *A jak z Twoimi domowymi pupilami? Pochwal się, jakie zwierzaki mają szczęście należeć do tego grona.*

Maciej: *Muszę przyznać, że cała moja rodzina ma wielkie serce dla zwierząt, dlatego mamy dwa psy. Pierwszy z nich – Dropsik – jest pieskiem, którego adoptowaliśmy w 2014 roku z wałbrzyskiego schroniska dla zwierząt. Delicja natomiast została znaleziona przez moją tatę na spacerze. Została znaleziona ze sznurkiem na szyi, który wrzynał się już w jej ciało. Nasze dwa kochane psiaki bardzo się lubią i ciągle wszystko robią ze sobą. Najgorszy jest moment, gdy chcę iść spać do łóżka, a ono jest już zajęte (?!). Oczywiście nie mogłoby w moim domu zabraknąć kota, którego życie wygląda jak typowe kocie życie. W zasadzie to już cała moja zwierzęta rodzina.*

Laura: *Co czułeś, gdy to Twoje nazwisko usłyszeli wszyscy zebrani przy ogłoszeniu wyników plebiscytu na Młodego Wolontariusza Roku?*

Maciej: Byłem bardzo, ale to bardzo zestresowany. Dodatkowo moje przerażenie wynikami plebiscytu było potęgowane przez to, że byłem jednym z dwóch prowadzących tegoroczną galę wolontariatu, a każdy błąd, nieprawidłowy ruch lub złe słowo było odbierane przez pełną salę gości. Gdy padło zdanie „wolontariuszem 2017 roku w kategorii wolontariusz młody zostaje...” myślałem, że nie wytrzymam przez całe to napięcie spowodowane przerwą w wypowiedzi, która miała właśnie taki cel. Te 5 sekund trwało dla mnie wieki, ale gdy padło moje imię, poczułem ulgę i wielkie szczęście, nie dlatego, że wygrałem, lecz dlatego, że wysiłki nie tylko moje, ale i całej fundacji w roku 2017, nie przeszły obojętnie dla mieszkańców naszego miasta. Była to naprawdę piękna chwila. Sam nie spodziewałem się, że zostanę obdarzony tak wielkim zaufaniem ze strony mieszkańców Oleśnicy.

Laura: Jeszcze raz dziękuję za wywiad. I oczywiście w imieniu całej rzeszy uczniowskiej i redakcji gazetki gratulujemy wygranej.

„Najbardziej niezmiennym i ważnym pytaniem życia jest:

Co robisz dla innych?”

Martin Luther King Jr.

Plebiscyt na wolontariusza roku

Dzięki II edycji plebiscytu na wolontariusza roku 2017, który odbył się 05 grudnia, czyli w dzień wolontariusza i wolontariatu, poznaliśmy osoby oraz organizacje, które na co dzień starają się pomagać innym ludziom oraz naszym braciom mniejszym. W konkursie organizowanym przez Miejską Radę Działalności Pożytku Publicznego, z burmistrzem Oleśnicy Michałem Kołacińskim jako patronem, udział brało wiele nominowanych propagatorów idei bezinteresowności i pomagania, niejedno wspaniałe wydarzenie oraz wiele organizacji dobroczynnych działających na terenie naszego miasta. Wydarzenie to prowadzone było przez uczniów klasy III naszej szkoły – Alicję Śliwińską i Maciej Łacnego. Podczas trwania gali goście poznali zwycięzców tegorocznej edycji konkursu, a są nimi:

Młody Wolontariusz – Maciej Łacny (Oleśnickie Bidy)

Dorosły Wolontariusz – Marek Jański (Oleśnickie Bidy)

Wolontariusz Senior – Stanisław Różycki

Organizacja Wolontariacka – Oleśnickie Bidy

Wydarzenie – Oleśnicki Festiwal Cyrkowo-Artystyczny

Honorowy Laur – Alina Wajerowska

Przyjaciel Wolontariatu – GKN Driveline Polska, Tom-Bud

Uroczystość uświetniły porywające występy artystów, zespołów tanecznych oraz muzycznych, które podkreśliły wspaniałą, podniosłą oraz magiczną atmosferę tego wydarzenia. Występował m.in. wybitny i znany na całym świecie wirtuoz gitary klasycznej Waldemar Gromolak, zespoły, tj. szkoła tańca JAST, szkoła tańca ARKO, zespół muzyczny i taneczny z Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia im. Fryderyka Chopina w Oleśnicy, studentka II stopnia Akademii Muzycznej we Wrocławiu – gitarzystka Urszula Skowrońska – oraz wszystkim bardzo dobrze znany Chór Uniwersytetu III Wieku z Oleśnicy. Piękne przemówienia, łzy wzruszenia, szczęście, wręczenie statuetek i podsumowanie ciężkiej pracy wielu dobrych ludzi z całego mijającego już roku 2017 – to można było zaobserwować na tym wspaniałym wydarzeniu. Te kulturalne oraz duchowe chwile uwieńczone były słodkim poczęstunkiem dla gości i wolontariuszy.

Zdjęcie: Oleśnickie Bidy

Redakcja: Aleksandra Malik, Laura Stępień, Daria Krupińska, Olivia Bartczak, Lena Kumor, Zuzanna Mikuła, Sebastian Zasada, Maciej Łacny, Laura Kwoczała

Skład, korekta: Julia Wawrzyniak, Karolina Kijakowska

Redaktor naczelny: Maciej Łacny

Opiekunowie gazetki: Marzena Tyl, Joanna Stefańczyk